

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE”

CELOR CE BINEVESTESC PACE

Anul XX.

No. 8.

CUPRINS:

Ziua Educației
Privilegiul tineretului Advent
Viața spirituală în Școala
Misionară
Educația minții
Vă așteaptă
O zi la școală
Lucrarea cu Revista de
Toamnă
Apelul pentru misiuni are
temeiul în Biblie
Însărcinarea noastră
Îsemnătatea ei
Înainte!
Nu obosești!
Cincisprezece minute
misionare
Principii biblice
Lucrarea de binefacere
Necrologuri
Diverse

Ziua Educației

3 August, 1940

Dimineața

După amiază

Cântare de deschidere: No. 151
Rugăciune

Cor: „Ecoul Institutului”
Lectură: „Privilegiul tineretului
advent”

Scurt îndemn al presbiterului sau
al predicatorului

Lectură: „Viața spirituală din
Școala Misionară”

Rugă pentru Școala Misionară
și elevii ei

Cântare de închidere: No. 108
Rugăciune

Cor

Cântare de deschidere: No. 292
Rugăciune

Cor
Lectură: „Educația minții”

Lectură: „Vă așteaptă”

Apel pentru înscriere

Colectă pentru fondul Educației

Cântare de închidere: No. 115
Rugăciune

Cor

„Curierul Misionar”

Foale lunară

a Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Inscrisă sub No. 324/938 Trib. Ilfov

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 10.

Abonamentul pe un an lei 100.

Către conducătorii Comunităților.—
Direcțiunea Institutului roagă a se
pune toată răvna pentru a găsi pe
cei mai talentați tineri — băieți și
fete cari au absolvit cursul primar —
și a-i recomanda Școlii, după avizul
Comitetului Comunității ca și după
dorința lor proprie.

Am ajuns acele zile când singurele
comori de preț sunt copiii noștri. E
tot ce putem duce cu noi în cer la
apropiata zi a Domnului.

A da cea mai bună educație, este
în deosebi cea mai sfântă datorie
a părinților spirituali.

Anunțați Ziua Educației din timp
și faceți ca toți tinerii dela 14 ani în
sus să ocupe primele scaune, și lor,
în mod special să se adreseze pro-
gramul pregătit.

Indemnați pentru o colectă în fa-
voarea Educației, și completați ală-
turațul Tabel, care să fie trimis la
Școală, pentru a ne pune în legătură
cu cei mai buni copii și cu părinții
lor.

Rugăm pe Dumnezeu pentru a vă
împuțernici pentru această zi a Edu-
cației.

Direcțiunea

Privilegiul tineretului Advent

Stând de vorbă cu un îngrijitor de albine, am învățat dela el că Regina are misiunea să depue miile sale de ouă în celulele pregătite de albine, și apoi aci micul vermișor născut, este crescut cu o grijă sârguincioasă și iubitoare de mamă, să aducă în societatea stupului o lucrătoare sau o prințesă care să fie într-o zi Regina altui stup. Mai mult m'a interesat să pot afla, cum se face că din același ou poate veni la viață o lucrătoare obișnuită, sau o Regină ale căror însușiri trupești și sufletești au de realizat scopuri deosebite în viața stupului. Spre surprinderea mea am aflat acest scurt răspuns: „totul depinde de hrană”.

Astfel am învățat dela acest tânăr albinar un mare adevăr, că adică aceleași ouă, din cari vin la viață mii și mii de viermișori, cari sub îngrijirea doicilor stupului, sub influența binefăcătoare a unei hrane alese cu îngrijire de ele și administrate după un plan dumnezeesc, fac ca viermișorii, unul ici și unul colo, să devină o Albină-Regină, o Regină care-și va aduna într-o zi un roi de albine spre a compune un alt stup, spre bucuria stuparului.

Această instructivă împrejurare mi-a dat de gândit despre stupul nostru: Institutul Biblic din Brașov-Stupini, din valea Bârsei, de unde se desprinde în fiecare primăvară tineretul de elită, băieți și fete, hrăniți cu o hrană unică în țara noastră, cu o hrană divină (nectar divin) și ca niște prinți și prințese din casa Prințului Emanuel vin în sate și orașe ca să aducă noi principii de viață, acele principii regale, cari vor reinnoi familiile omenеști pentru o nouă viață, cu idealurile până aci necunoscute.

Sufletul omenesc se stinge în mod hotărît și definitiv din lipsă de ideal; de adevăratul și

singurul ideal, acela oferit nouă de Isus, prin credință.

Apostolul Ioan tâlcuește principiul de viață astfel: „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit, dar tuturor cari L-au primit adică acelora cari cred în numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”. Sfântul apostol Pavel, care a pătruns acest înalt adevăr, a mers înainte cu învățătura și zice: „Și dacă suntem copii, suntem și moștenitori împreună cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El”. Rom. 8, 17. Ioan 1, 12.

Institutul Biblic din Stupini este întemeiat prin mila lui Dumnezeu, tocmai pentru a ridica tineretul nostru la o viață mai nobilă, și ca acesta la rândul său să ducă nectarul vieții unei omeniri care se stinge în desnădejde din lipsă de cunoștință a bunului nostru Mântuitor. Spiritul Profeteiei ne dă lămuriri precise în privința aceasta, zicând: „Mântuitorul știa că dacă nu se va produce o hotărîtă schimbare în principii de conducere a vieții și în țelurile neamului omenesc, atunci oamenii vor pieri cu toții” (Divina Vindecare, p. 19.) Aceasta era greaua sarcină a sufletului Domnului. Marele Invățător, venit dela Dumnezeu din cer, știa deci ceva mai mult decât putem afla prin cea mai înaltă cultură a civilizației omenеști: „Că oamenii vor pieri cu toții”. Sfântul apostol Petru ne avertizează după cum stă scris în a doua sa epistolă la capitolul 3, versetul 11: „Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu”. — Ziua lui Dumnezeu, pe care o așteptăm cu toții, constituie problema principală pentru care dorim să fie trezit tineretul nostru, și pe care dorim să-l pregătim cât mai temeinic conform

invățăturilor Sale sfinte. Ferice de Institutul nostru care are un așa Invățător. Iubirea Lui ne îndeamnă să studiem principiile cerului pentru a le exercita în viața de tineri și a le duce pe urmă în satele și orașele noastre ca normă de conducere pentru o viață nouă.

Isus venind în lume avea lozinca de a servi omenirea degenerată din cauza păcatului. Este cea mai înaltă cinste de a ne pregăti pentru slujba servirii semenilor noștri așa cum i-a iubit și l-a servit Isus. — Iată ținta urmărită în programul Școlii noastre dela Stupini.

Misiunea Domnului nostru era să cheme omenirea la o schimbare, la o refacere completă în principii de viațuire pentru ca lumea să-și regăsească astfel sănătatea trupească, pacea sufletească și făurirea caracterului dorit de Dumnezeu — un caracter ceresc spre deosebire de caracterul lumesc. În caracterul lumesc găsim neîntrerupt pe Eu, Eu și numai Eu, spre deosebire de caracterul ceresc al Domnului care „n'a crezut ca un lucru de apucat, ca fiind deopotrivă cu Dumnezeu, să Se desbrace de această înaltă poziție pentru a lua un chip de rob S'a smerit și s'a făcut ascultător până la moarte dar apoi Dumnezeu L-a înălțat și l-a dat un nume care este mai presus de orice nume”. Filip. 2, 6—9.

Iată descris de sfântul apostol Pavel caracterul ceresc al Domnului: — smerit, crucificat, pentru a servi și salva o omenire în decădere — pentru a o readuce prin pilda și jertfa Sa la înălțimea poziției dorite de Tatăl de a deveni iarăși copii ai lui Dumnezeu. Ioan 1, 11—12. A reface acest caracter în copiii și tinerii bisericii — iată ținta dorită și urmărită zi de zi la Școala noastră din Stupini.

Când am ascultat aci, ultimile

respirațiuni sufletești ale celei de a 17-a promoție de elevi ce părăseau Stupul nostru în care fusese hrăniți zilnic cu nectarul dumnezeesc al Sfințelor Scripturi, inimile noastre trudit de grija părintească a răspunderilor, s'au refăcut de toată truda și de toată grija. Am mulțumit lui Dumnezeu că un stol de 17 tineri, băieți și fete, își iau sborul în ogoarele coapte pentru seceriș. In ogoarele dorite după o viață nouă, mai înaltă și mai sfântă, așa cum iubitul nostru Rege se exprimă, când zice: „Munca nu este numai o cheltuială de energie fizică sau mintală, ci și o **Credință și o Disciplină**“. „O credință“ și „o disciplină“ — acesta este adevăratul creștinism.

Fără credință nu putem fi plăcuți lui Dumnezeu și lipsa de disciplină, adică de stăpânire de sine, este cauza întregii decadențe morale la care asistăm, însă nu cu mâinile încrucișate.

Munca, ordinea și disciplina isvorite din credință sunt temelia veșniciei, și noi credem din toată convingerea adevărul inspirat de Duhul lui Dumnezeu, că „dacă nu se va produce o schimbare hotărâtă în principiile de viață, omenirea este sortită pieirii“.

A lucra din răspuțeri pentru refacerea caracterului concetățenilor noștri, iată a doua țință a tineretului advent care-și caută modelul în Isus.

„Domnul Isus, în fiecare zi era văzut intrând în micile căsuțe, unde locuia lipsa și tristețea, dar unde El aducea nădejdea celor abătuți și pace celor turburați. Plăcut, cu inima plină de milă și iubire, umbla prin tot locul, ridicând pe cei căzuți și încurajând pe cei triști. Ori unde venea, aducea belșug de binecuvântare.

„Pe când făcea bine săracilor, Domnul Isus căuta căi spre a pătrunde și în casele bogaților. Fă-

cea cunoștință cu Fariseul bogat și cult, cu Iudeii din nobilime și cu demnitarul Roman. Primea invitația acestora, lua parte la ospetele lor și făcea cunoștință cu interesele și ocupațiile lor, ca să le poată vorbi la inimă și să le descopere lor bogățiile cele nepieritoare.

Domnul Hristos veni pe lume ca să arate că, **primind putere de sus**, omul poate trăi o viață nepătată Prin gingașa atințere a harului Său, El gonea din suflet neliniștea și indoiala, **pre-făcând dușmănia în iubire și ne-credința în încredere**“. — „Divina Vindecare“, p. 23.

Iubirea și încrederea, iată noile principii de viață culese din nectarul dumnezeesc, pentru a fi duse omenirii bolnave, spre reînviore și viață.

„Eu sunt Calea, Adevărul și Vieța“, zice Domnul!

„Iubirea“ și „Credința“ care duc la adevărata viață, lipsesc în societatea omenească. Ele trebuie aduse ca un ser nou, izbăvitor de moarte.

Iată chemarea voastră, scump tineret: a altui „Credința“ și „Iubirea“, în locul urei și necredinței, care duc spre prăpastia ireparabilă.

Sfântul apostol Pavel amintește tuturor: „Lucruri pe cari o-

chiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s'au suit, așa sunt lucrurile pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc“. 1 Cor. 2, 9.

Apostolul Pavel știa că noi avem de moștenit ceva mai mult decât niște ogoare. El știa că omenirea are o moștenire, cuvenită copiilor lui Dumnezeu.

„Dacă suntem copii, suntem și moștenitori împreună cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim proslăviți împreună cu El“. Rom. 8, 17.

A ne disciplina mintea pentru a căuta aceste comori ale Sfințelor Scripturi, a le găsi și a ne pregăti apoi pentru a intra în această strălucită moștenire, iată tema și problema care trebuie prezentată unei societăți mereu în dibuire dela un capăt la altul al lumii.

O, scump tineret, Dumnezeu vrea să ajutați semenilor voștri. Slujba servirii în lucrurile lui Dumnezeu, va fi cea mai înaltă slujbă ce o puteți găsi în această viață! — Slujba, de a ridica omenirea prin puterea Evangheliei lui Hristos.

„Nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentrucă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede“. Rom. 1, 16.

A învăța arta servirii, așa cum a împlinit-o în viața Sa, tânărul Saul din Tarsul Ciliciei, iată invitația care v'o face direcția Institutului Biblic din Stupini, la această oră hotărîtoare a destinelui neamurilor.

Ferice de voi, dacă veți auzi chemarea, pentru a fi încununăți

în ziua răsplătirilor care este aproape: „Încă puțin, foarte puțin, și cel ce vine va veni și nu va zăbovi”. Ebrei 10, 37.

Veniți, secerișul este copt, rugați pe Domnul secerișului să scoată secerători pentru secerișul Său.

Director P. P. Păunescu

Vieța spirituală în Școala Misionară

„Duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru, să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos”.

1 Tes. 5, 23.

Atât din cuvintele de mai sus, cât și din alte texte ale Scripturii reiese clar, că duhul nostru constituie cea mai însemnată și nobilă parte din ființa noastră. De aceea Dumnezeu caută să câștige mai întâiu spiritul nostru și prin el influențează atât sufletul cât și trupul nostru. Dacă dorim deci să trăim în acea armonie plăcută cu Dumnezeu, care va avea ca rezultat desvoltarea desăvârșită a tuturor facultăților din noi, atunci să așezăm spiritul nostru sub influența sfințitoare a Duhului lui Dumnezeu, trăind astfel o înaltă viață spirituală.

O paralelă

Desvoltarea noastră fizică depinde de anumite condiții și anume elementele cele mai importante, cari ne asigură o bună creștere și întărire în cele corporale: lumina, aerul și hrana. Tot așa stau lucrurile și în cele spirituale; cine dorește să crească și să se împuternicească în spirit trebuie să se scalde zilnic în razele Soarelui Dreptății, să respire aerul cel curat și binefăcător al curților cerești și să se hrănească în mod regulat cu acea hrană bogată și substanțială, pe care ne-o oferă Cuvântul lui Dumnezeu.

Paralela aceasta o putem urmări și mai departe, gândindu-ne la faptul că elementele de mai sus le găsim în unele părți din belșug, iar în altele sunt în număr mai mic. Tot așa putem constata, că în anumite locuri lumina prezenței Domnului Hristos strălucește mai viu, aerul ozonat al cerului poate fi respirat într-o măsură mai bogată și hrana spirituală ni se oferă cu belșug și sub forma cea mai atrăgătoare.

Mediul cel mai favorabil pentru desvoltarea spirituală

Locul, unde condițiunile pentru desvoltarea vieții spirituale sunt din cele mai favorabile, este Școala noastră Misionară. Tineretul din Comunitățile noastre, care se îndreaptă în fiecare an către „Institutul Biblic”, va găsi în acest loc împlinirea dorinței tainice a inimilor lor. Aici răsare în fiecare dimineață „Soarele dreptății, aducând tămăduire pe aripile lui” pentru orice rană, oricât de grozavă și adâncă ar fi ea. Aici poate să facă fiecare tânăr și fiecare tânără fericita experiență de a vedea împlinită în viața sa mărețea făgăduință a Domnului, care zice: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întunec, ci va avea lumina vieții”. Ioan 8, 12.

A doua condiție, tot atât de importantă pentru desvoltarea armonioasă a vieții spirituale

este respirarea aerului curat din curțile cerești. În privința aceasta Spiritul Profetic, descriind viața spirituală a lui Enoh, amintește între altele:

„Pentru el, rugăciunea a fost respirația sufletului; el trăia chiar în atmosfera cerului”. — „Patriarhi și Profeți”, p. 85.

Vieța de rugăciune, pe care o pot duce elevii și elevele la Școala Misionară, le oferă într'adevăr cele mai minunate ocazii de a trăi în atmosfera curată și înălțătoare a cerului. Programul zilnic prevede — afară de cultul obișnuit din fiecare dimineață și seară — și un timp special, destinat pentru rugăciunea în cămăruță. În liniștea acestei camere de audiență mulți au câștigat strălucite biruințe, cari vor sta în veșnicie ca mărturie despre puterea cea minunată, ascunsă în rugăciune tainică.

„Cele mai mari biruinți nu sunt acelea cari se dobândesc prin talent sau cultură, prin bogăție sau favoarea oamenilor. Sunt acele biruinți cari se câștigă în camera de audiență a lui Dumnezeu, când credința zelosă și luptătoare se apucă de brațul cel tare al Puterii divine”. — „Patriarhi și Profeți”, p. 227.

Experiențele făcute cu aceste ocazii sunt deosebit de mișcătoare. Tocmai de aceea am și înființat o carte de aur, în care se trec aceste lucruri atât de interesante. Din lipsa de spațiu spicuesc numai câteva din numeroasele mărturisiri ale elevilor, pentru ca tinerii din Comunitățile noastre să aibă o idee despre ocaziile ce-i așteaptă, dacă se vor hotări să vină în acest loc, unde Domnul dorește să Se întâlnească în mod deosebit cu ei și unde pot lega o prietenie atât de strânsă cu Mântuitorul lor, încât nimeni și nimic să nu mai fie în stare a o desface.

Iată câteva mărturisiri:

„Am intrat în camera de rugăciune ca un biruit... și am ieșit, — prin harul și puterea bunului Isus — biruitor”.

„Lumea se frământă și este foarte turburată,.... însă aceste clipe, pe

cari le-am petrecut înaintea Ta, Doamne, au fost un balsam pentru inima mea”.

„Ce mare bucurie este când simți ușurare în suflet. Să te pleci în umilință la picioarele Mântuitorului, recunoscându-te slab și păcătos, și să te ridici cu asigurarea: „Ești iertat și ești primit!”

„Inima mea a fost profund mișcată în momentul când am stat de vorbă cu Dumnezeu. Am ieșit cu asigurarea: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”

„O, ce plăcut e la picioarele Domnului aici! Și dacă pe pământul acesta blestemat e așa de bine lângă Isus, atunci cum va fi pe noul pământ?”

„Nimic, nu este mai frumos, decât de a sta cu Isus de vorbă”.

„Cele mai frumoase clipe din viața mea sunt acestea, pe cari le petrec înaintea lui Dumnezeu, în camera de rugăciune. Doresc ca să mă ajute Domnul să ajung să stau pentru totdeauna cu El în Împărăția Sa!”

„Simt în inima mea iertarea păcatelor mele și prezența Duhului Sfânt”.

„Aici am căzut pe Piatra Mântuirii, căpătând asigurarea izbăvirii. Aici, în fața desăvârșitei sfințenii a blândului meu Mântuitor, am înțeles adevărata umilire de sine, fiind golit de eul personal. Doresc să mențin o așa stare”.

„Am intrat aici, în acest sfânt Betel, apăsând de păcatele mele, dar ies de aici descărcat de povara mea, căci Mântuitorul m'a liberat. Numele Lui să fie proslăvit!”

„Mă bucur și tresalt de bucurie, când știu că mă pot înfățișa înaintea Domnului. Eu știu că El e de față și îmi ascultă rugăciunea”.

„Mulțumesc lui Dumnezeu că am găsit o așa bună ocazie și un așa loc de închinare, unde să pot aduce dorințele, grijiile, întristările și temerile mele înaintea lui Dumnezeu.”

Și acum să trecem la al treilea element de mare valoare în promovarea vieții spirituale: hrana. Ca și în cazurile de mai sus, putem spune că hrana spirituală, pe care o găsec tinerii la Școala Misionară este atât de bogată și de întăritoare, încât toți cei flămânzi și inșetați după o viață curată, sfântă și cu adevărat fericită, se satură aici cu niște bucate gustoase și sorb cu nesață apa cea înviătoare și dătătoare de puteri morale a Cuvântului lui Dumnezeu.

Și de data aceasta folosesc ocazia de a da cuvântul elevilor noștri, pentru că noi clădim pe lucrurile trăite și cred că aceste experiențe formează un apel puternic, pe baza căruia și alți tineri se vor hotărî a veni în acest loc, unde vor primi belșug de binecuvântări. La încheierea studiului Vechiului Testament am pus următoarea întrebare: „A dus studiul Vechiului Testament vre o schimbare în păreri și obiceiurile dvs?” La această întrebare am primit răspunsuri foarte interesante, dar din cauza lipsei de spațiu redau numai câteva:

„Studiul Vechiului Testament a fost pentru mine de o foarte mare importanță. În primul rând mi-a arătat că de primejdios este păcatul și urmările lui. Din studiul Vechiului Testament am constatat că numai stricta ascultare de Domnul este cheia succesului în viața de credință... În fine, am observat bunătața, iubirea și dreptatea Domnului, revărsată în viața fiecărui bărbat și fiecărei femei de credință. În felul acesta, Vechiul Testament m'a condus spre o mai strânsă legătură cu Domnul prin rugăciune”.

„Înainte de a începe studiul Vechiului Testament eram de părere, că anumite împrejurări pot scuza atitudinea noastră și clasam păcatele în păcate mari și mici; scuzam păcatul. Am văzut greșeala mea și mi-am schimbat odată cu păreri și obiceiurile”.

„De când am început studiul Vechiului Testament am învățat un frumos obicei: să mă rog Domnului totdeauna și ori unde m'aș afla. Iarăși mi-am format deprinderea bună, ca ori de câte ori iau Cartea lui Dumnezeu, să mă rog mai întâiu și Domnul îmi va da înțelepciune, ca să înțeleg totul și să-mi formez un caracter bun. De aceea mă simt așa de fericită, că am studiat această materie, de unde am învățat multe lucruri frumoase, cari îmi vor fi de folos în toată viața mea. Nu voi putea uita clipele acelea de consacrare, pe cari le-am trăit la Vechiul Testament, unde am primit mari binecuvântări. Deci doresc, ca toate aceste deprinderi pe cari le-am format din această materie, să mă călăuzească la orice pas din viața mea”.

„Multe binecuvântări am primit dela Domnul cu ocazia studiului fă-

cut la această materie sfântă. Pentru că am trecut prin experiențe amare, de multe ori gândindu-mă că Dumnezeu m'a părăsit, îmi dau seama cât de greșit L-am înțeles. Experiențele prin cari au trecut bărbaiții lui Dumnezeu, experiențele prin cari a trecut poporul lui Izrael, m'au lămurit în foarte multe privințe și în deosebi felul cum Dumnezeu Se poartă față de oameni....

„Vieța școlară și folosul obținut din Vechiul Testament este o treaptă de progres în viața mea corporală și spirituală. Domnul să-mi ajute ca să folosesc bine untelelemnul Său cel sfânt și să găsec încă multe vase, cari să fie umplute de El”.

„Studiul Vechiului Testament a dus mari schimbări în viața mea și în caracterul meu. Aveam obiceiul să mint. Învățând că minciuna este o uriciune Domnului, am căutat cu ajutorul lui Dumnezeu să o îndepărtez din caracterul meu. Studiind mai departe am văzut că nici pământul și nici iadul nu ne poate constrânge de a păcătui și numai de mine depinde, dacă voi păcătui sau nu. Am văzut, că, dacă predăm voința noastră Domnului pot să îndepărtăm toate păcatele. De aceea mi-am predat voința mea Lui. Doresc ca în orice ocazie să aleg numai pe Domnul ca Prieten al meu”.

Domnul Se adresează voșă, iubiiții mei prieteni tineri, și vă invită după cum a făcut-o și pe timpuri cu următoarele cuvinte:

„Du-te de vinde ce ai..... Apoi vino, și urmează-Mă!”

Cum vei răspunde la această invitație, scumpul meu frate și soră? Vei face ca tânărul bogat, sau vei urma pilda lui Ioan, a lui Petru și a celorlalți ucenici ai Domnului?

G. Proksch

INSTINȚARE

Din cauza împrejurărilor nefavorabile, deoarece unii dintre delegații Conferințelor sunt în imposibilitate de a veni la planuita Adunare Generală a Uniunii, Comitetul Uniunii de comun acord a hotărît să se amâne această Adunare Generală până la cea mai apropiată ocazie favorabilă.

Comitetul Uniunii Com. Ev.
A. Z. Ș., din România

Educația minții

„Deci, dar, eu slujesc cu mintea mea Legii lui Dumnezeu”. Rom. 7, 25.

Timp de atâtea veacuri omenirea a tins spre progres. Mai ales în zilele noastre oamenii au ajuns la cunoștințe minunate, împlinind cele scrise în mod profetic despre timpul sfârșitului: „Atunci mulți vor cerceta, și cunoștința se va înmulți”. Dan. 12, 4.

Este adevărat, că mintea trebuie cultivată, pentru ca astfel cunoștințele ei să ajungă multe și mari. Aceasta au înțeles-o oamenii încă de mult, și tocmai dorința de a cunoaște i-a dus pe ei la cercetări și la descoperiri mari. Lumea de azi în deosebi se laudă — pe drept — cu multe și cu mari cunoștințe.

Dar tot lumea de azi — cu stările din ea — face dovada, că numai cultivarea minții și înmulțirea cunoștințelor nu asigură omului adevărată înălțare și adevărată fericire. În privința aceasta, este interesant de auzit, că Eclesiastul în Sfintele Scripturi spunea de mult: „Cine înmulțește știința, înmulțește și durerea”. Ecles. 1, 18. Această simplă constatare a Eclesiastului este confirmată prin multe cuvinte profetice, cari — vorbind tocmai despre timpurile sfârșitului și ale înmulțirii cunoștințelor — spun: Atunci „se vor înmulți fărădelegile; se va răci iubirea dintre oameni; vor înainta din rău în mai rău; va fi suferință și strămtorare, cum n'a fost de când lumea; și numai cine va răbda până la sfârșit, acela va fi mântuit”.

Nu faptul în sine al înmulțirii cunoștințelor aduce înmulțirea durerii. Bunul Dumnezeu este a toate-știutor; iar în Domnul Hristos se găesc toate comorile științei. Col. 2, 3. Cu toate comorile științei, El este: „Fericitul Dumnezeu, care locuiește într-o lumină de neapropiat”. 1 Tim. 6, 15, 16.

Cauza înmulțirii durerilor prin înmulțirea cunoștințelor stă în oamenii înșiși și în felul cum își dobândesc cunoștințele și cum se folosesc de ele. Răul s'a produs, din pricină că omul n'a rămas în cele dela început, ci vrea să se conducă fără de Dumnezeu și fără de Legea Lui.

Omul creat de Dumnezeu avea la început numai un singur învățător: pe Domnul Hristos, care învăța și educa pe om în căile fericirii, în Paradisul lui Dumnezeu. Despre Domnul stă scris: „Cine este acest Bărbat mareț umblând în plinătatea puterii Sale? — Eu sunt Cel ce vorbesc despre fericire”. Isa. 63, 1. Tot despre Domnul stă scris: „Plăcerea Mea era de lumea de pe pământ, iar bucuria Mea, să mă ocup de fiii oamenilor. Deci, acum, fiilor, ascultați-Mă, căci fericitiți vor fi cei ce vor păzi căile Mele! Ascultați învățătura și fiți înțelepți!” Prov. 8, 31—33.

Dar chiar în Paradis, omul n'a rămas să asculte numai de Domnul, care încă dela început era „Învățătorul Cel dela Dumnezeu”. Chiar acolo, în grădina minunată, s'a strecurat unul, pretins deștept, dar viclean, care s'a apucat să învețe și el pe oameni, răstălmăcind cuvintele lui Dumnezeu, dându-le alte înțelesuri și arătând răsvrătirea și neascultarea ca drept cale de progres și de fericire. Deștept el era; dar mințea, când vorbea despre înălțare și fericire; căci el însuși era îngerul cel nenorocit, aruncat din cer, din locul binelui și al fericirii.

Totuși, omul amăgit a ascultat de acest ispititor viclean și pervers, a căzut în neascultare față de bunul său Învățător, a fost izgonit din Paradis unde avusese contact numai cu ființe bune și

sfinte și a ajuns într-o stare foarte grea și dificilă: — firea lui proprie stricată; cugete, simțiminte, înclinări și porniri numai rele; în plus, nu numai un Învățător, „Învățătorul dela Dumnezeu”, ci mulțime de învățători falși și vicleni, cari să amăgescă pe oameni și să-i tragă în căile rele și stricăcioase. Pe timpul popoului, învățători falși erau mulți, dar numai un Noe „Predicator al dreptății”; pe timpul Isabellei și ai lui Ahab, în Izrailul decăzut, erau sute de profeți și învățători ai nelegiurii și ai desfrâului, dar numai un singur Ilie, Profet al lui Dumnezeu; pe timpul primei veniri a Domnului erau Ana și Caiafa și o întreagă tagmă a răutății, a prigonirii și a pierzării, dar numai Unul, „Învățătorul dela Dumnezeu”.

Prin răscoala lui Satana și prin neascultarea lui de Învățătorul-Unul și de învățătura-una aceea a Cuvântului divin, și prin stricarea minții și inimii celor căzuți astfel, s'a introdus pe lume principiul neascultării, cât și apariția multor învățători și a multor învățături. Înțeleptul Solomon zice: „Iată, aceasta am cunoscut: că Dumnezeu a făcut pe om curat și sincer la suflet, dar ei caută tot felul de uneltiri”. Ecles. 7, 29. Aceasta însemnează, că oamenii au decăzut din sinceritatea în care au fost creați, s'au stricat și au ajuns vicleni și perversi. „I-am ascultat și i-am auzit”, zice Domnul: „Nu vorbesc drept”. Ier. 8, 6. „Fiecare lucrează înșelăciune, și vindecă cu ușurință rănilor popoului, zicând: pace, pace! Și pace nu este”. Ier. 8, 10, 11. Oamenii nu-și mai dau seama de starea lor proprie și nici de stările din popor. Cred că stau bine, când de fapt ei aleargă spre dezastru. Trăind cu viclenie, ajung să creadă ei înșiși, că falsitatea și viclenia e un adevăr, și decad în stare de a nu mai recunoaște adevărul, ba chiar a lua minciuna drept adevăr. Starea aceasta era muștrată de Dumnezeu prin Isaia, când zicea: „Vai de cei ce zic răului bine, și binelui rău; de cei

ce numesc întunerecul lumină, și lumina o numesc întunerec; cei ce fac amarul dulceață, și dulceața amar!" Isa. 5, 20.

În timpurile de apoi aveau să predominase asemenea stări de lucruri printre oameni. Azi suntem înșine martori să auzim, cum bătrânul conducător al unei națiuni înfrântă declară: „Am fost învinși, pentru că am fost duși cu minciuni și cu înșelătorii, și purtați cu vorbe amăgitoare". Profetia divină zice despre oamenii din timpul sfârșitului: „Totdeauna învățând, dar neajungând niciodată la cunoștința deplină a adevărului. oameni stricați la minte, nelămuriți în ale credinței". 2 Tim. 3, 7—8.

Spiritul Profetic ne dă avertismentul, că Satana, în deosebi în timpurile sfârșitului — adică în timpurile noastre — va da asalt asupra minților oamenilor, și mai ales asupra minții tineretului. El va căuta să le fluture pe dinaintea ochilor strălucirea înaltelor cunoștințe științifice și a realizărilor progresului lumii.

Satana, prefăcut în înger de lumină, lucrează asupra minții ca s'o abată dela singura cale sigură și dreaptă. Pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, mintea omenească este mai ușor influențată de amăgirile Satanei. Satana poate să întunece și să amăgească mintea omenească și să facă pe păcătoși să creadă, că au în ei o putere moștenită, ca să facă lucruri mari și bune. Satana face pe om să creadă, că el poate ajunge bun și fără lucrarea de ispășire a Domnului, că, adică, n'are nevoie de Mântuitorul cel răstignit și înviat. și astfel el distruge credința omului în Biblie. El umple mintea oamenilor cu amăgire, că nici n'ar exista diavol, iar apoi cei aduși să creadă aceasta, nu mai fac nimic efortare, ca să se împotrivescă și să lupte în contra a ceea ce nu există. Inșelăciunile Satanei vor abate mintea dela aceste obiceiuri — rugăciunea, meditația și studiul Bibliei —

pentru ca sufletul să nu se sprijine pe Cel Atotputernic.

„În timp ce mințile sunt nepăzite împotriva agenților nevăzuți ai Satanei, aceștia vor câștiga teren și vor face semne și minuni în văzul nostru. Suntem noi pregătiți pentru acele încercări, să le stăm împotriva prin Cuvântul lui Dumnezeu, singura armă pe care o putem folosi cu succes? . . . Suntem noi pregătiți pentru timpul, când minunile amăgitoare ale Satanei se vor face într'o măsură și mai mare? . . . Felurite chipuri de rătăcire, depărtarea de învățăturile și poruncile lămurite ale lui Dumnezeu și ascultarea de povești pregătesc mințile pentru acele minuni înșelătoare ale Satanei.

„Noi trebuie să ne înarmăm cu toții acum pentru lupta în care va fi și ne avântăm în curând. Credința în Cuvântul lui Dumnezeu cercetat cu rugăciune și aplicat

în chip practic, va fi scutul nostru împotriva puterii lui Satana și ne va face biruitori prin sângele lui Hristos". — „Solii pentru Tineret", pp. 45—48.

Pentru că atacurile Satanei totdeauna, dar mai ales în timpurile de apoi, se îndreaptă în deosebi contra minții oamenilor și a tineretului, iată de ce — azi mai mult ca oricând — este necesară educarea minții pe temeiul Cuvântului lui Dumnezeu, ca ea să fie hrănită și întărită prin Spiritul lui Dumnezeu cu adevăratele veșnice și mântuitoare, pentru salvarea proprie, și pentru salvarea altora prin lucrarea de predicare a Evangheliei mântuirii, a Evangheliei Împărăției, a Evangheliei celei veșnice. Iată, de ce tinerii noștri trebuie să vină în număr cât mai mare la Școala Misionară, ca să primească educarea și pregătirea aceasta.

Ștefan Demetrescu

Vă așteaptă

Măreața clădire — a treia și cea mai frumoasă — în care s'a stabilit încă acum 10 ani Școala Misionară, vă așteaptă spre a inaugura — cu voia Celui Atotputernic — începutul anului școlar 1940-41.

Minunata clădire străjuiește la hotarele Municipiului Brașov, la 4 km. de gara Bartolomeu și la 2 km. de satul Stupini.

Sosirea la Institut

Pentru a ajunge la Institut, locul cel mai bun de coborire este gara mare din Brașov. Dela gara mare se ia un autobuz până la poștă. În apropiere de poștă este autogara autobuzelor C. F. R. cari merg spre Feldioara și trec chiar pe la poarta Institutului. Autobuzele pleacă la orele 12 a. m. și 6,45 p. m. din Brașov.

Condițiuni de admitere

Pentru ca cineva să fie primit ca elev la cursurile regulate, este

necesar să fi absolvit 7 clase primare sau alte școli cari să echivaleze cu 7 clase primare. Aceasta se va constata prin prezentarea certificatelor școlare. Cei cari vin la Institut fără această pregătire școlară, își pot completa cunoștințele, urmând aici cursuri speciale.

Cei cari au studii mai înalte vor fi așezați în clasele corespunzătoare.

Cei doritori de a urma cursurile Institutului Biblic, vor completa două exemplare din „Declarația de înscriere", pe cari le vor înainta la Conferința respectivă. Fiecare persoană admisă va prezenta la înscriere:

- Extrasul de naștere
- CertIFICATELE școlare
- Certificatul de naționalitate
- Dovada pentru schimbarea cultului
- Buletinul de schimbare de domiciliu.

Cei cari sunt născuți din pă-

rinți Adventiști sau cari au făcut ieșirea din cult odată cu părinții lor, vor prezenta o copie legalizată, după dovada de ieșire din cult a părinților, sau o declarație autenticată din partea părinților, precum că fiul sau fiica s'a născut în credință. Fără dovada de ieșire din biserică, sau o declarație după cum s'a amintit mai sus, nu poate fi nimeni înscris la cursuri ca elev.

Schimbarea de domiciliu se va face la Biroul Populației sau la Primărie, pe adresa Școlii: Brașov, Str. Stupini Nr. 113.

Toți cei ce vor sosi la Institut, vor fi supuși unei vizite medicale. Taxa vizitei va privi pe fiecare.

Elevii cari urmează la curs trebuie să-și aducă următoarele lucruri: 1 cuvertură de pat, 2 fețe de pernă, 2 cearșafuri, 1 pernă, 1 plapumă, 1 pătură, 4 prosoape, 4 cămăși de zi, 2 cămăși de noapte, 3 perechi de indispensabili, 4 perechi de ciorapi, 8 batiste, un costum de haine pentru Sabat, un costum de haine pentru clasă, un costum pentru lucru și un sac pentru rufe murdare și una față de saltea lungă de 1,90. și lățime de 0,85 m.

Taxe

Atunci când împrejurările și situația în general au îngăduit, Institutul a redus cât mai mult posibil taxele școlare. De data aceasta însă, tot împrejurările vin și impun o sporire. Natural că aceleași împrejurări au adus în aceeași măsură și sporirea mijloacelor și a veniturilor celor doriți de a urma cursurile Școlii Misionare.

Pentru anul școlar 1940-41 taxele sunt următoarele:

Pentru studii. — Când se folosește tot timpul, adică 24 ore de clasă pe săptămână, taxa este de lei 4.250 pe an.

Pentru locuință. — Elevilor li se va pune la dispoziție camere mobilate, încălzite cu calorifer, luminate cu lumină electrică, a-

vând acces la baie, pentru prețul lunar de 500, sau pentru tot anul școlar lei 4.250.

Pentru masă. — Alimentele se primește la restaurantul Institutului în comun, pentru 1.300 lei lunar, sau pentru anul întreg lei 11.050.

Deci totalul taxelor pe întregul an școlar este de lei 19.550. În suma de mai sus nu sunt cuprinse taxele diverse (înscrisura, taxa pentru bibliotecă, taxa medicală, etc.) și cele pentru muzica instrumentală.

Cei cari doresc să se înscrie la cursurile școlare, sunt rugați să scrie Direcțiunii care le va trimite două formulare de „Declarație de înscriere” și le va procura toate informațiunile necesare.

Adresa: Institutul Biblic, Brașov, Căsuța Poștală 71.

Taxe o piedecă în calea educației?

În Mărturii Vol. II p. 172, citim: „Tinerilor trebuie să li se explice că ei trebuie să înainteze pe cale cât mai departe cu puțin prin propriile lor eforturi, și în felul acesta să acopere o parte din cheltuelile lor. Ce costă puțin, puțin este prețuit. Dar ceea ce costă cam cât este adevărata lui valoare va fi prețuit în aceeași măsură”.

Acela care apreciază educația înaltă ce se primește în Școala Misionară și dorește a și-o însuși nu se va da înapoi dela niciun sacrificiu, dela niciun efort pentru a o dobândi.

„Sacrificiul trebuie să devină o deprindere în toată lucrarea noastră de a forma în viața aceasta caracterul care să rămână veșnic în cer și să nu fie o lucrare a mâinilor omenești”. — „Mărturii”, Vol. 2 p. 172.

Datoria Comunităților și a Conferințelor

„Comunitățile din diferitele localități ar trebui să considere drept datorie solemnă a lor, să

facă educația tineretului și să formeze persoane talentate pentru a se angaja în lucrarea misionară. Când descoperă în Comunitate persoane din cari s'ar trage nădejdea să devină lucrători folositori, dar cari nu sunt în stare să se întrețină singuri la Școală, trebuie să ia asupra-le răspunderea de a-i trimite la una din Școlile noastre. În Comunități sunt persoane cu daruri foarte alese și ele trebuie să fie puse la lucru. Sunt acolo persoane cari ar face o bună lucrare în via Domnului; dar mulți sunt prea săraci pentru a obține educația de care au nevoie. Comunitățile ar trebui să considere drept un privilegiu de a lua parte la acoperirea cheltuelilor pentru unii ca aceștia”. — „Mărturii”, Vol. 2, p. 171.

„Conferințele noastre se uită spre școlile noastre ca acolo să găsească lucrători educați și bine pregătiți și ar trebui să dea școlilor sprijinul cel mai cordial și mai inteligent”. — „Mărturii”, Vol. 2, p. 173.

Nevoile educației în vremea aceasta

„Nevoile urgente cari ajung să fie simțite în timpul acesta cer o neîntreruptă educație în Cuvântul lui Dumnezeu”.

„A venit timpul, timpul cel însemnat când se desfășoară lumii pergamentele prin mijlocirea solilor lui Dumnezeu”. — „Mărturii”, Vol. 2, p. 134, 135.

„Cât va dura timpul vom avea nevoie de școli. Educația va fi necesară totdeauna”. — „Fundamentele Educației Creștine”, p. 359.

Astăzi mai mult decât oricând se simte nevoia de tineri și tinere bine pregătiți pentru a se înrola în armata Domnului Hristos. Pregătirea cea mai temeinică se obține în locul hotărât de Dumnezeu: „Școala Misionară din Brașov”. Veniți, veniți toți cei ce o doriți! Ea vă așteaptă.

M. T. Pârvan

O zi la școală

Au trecut aproape două luni și încă îmi răsună în minte cuvintele frumoase din ziua serbării de fine de an dela Școala Misionară din Brașov, și gândurile sublimе ce s'au exprimat au avut darul de a face ca în inimile ascultătorilor să se ia hotărârile cele mai mărețe.

Privind pe iubitul director al Școlii, fratele Păunescu, în una din seri în care a vorbit, și urmărindu-i firul gândului clar ca și apa cristalină a izvorului de munte, și apoi pe fiecare din profesorii devotați ai Școlii, oameni ai rugăciunii și ai consacrării, mi-am zis mereu: Ce ferice este să poți veni la Școala Misionară!

Și apoi când în cuvântările ce au urmat, glasul lui Dumnezeu vorbea plin de căldură îndemnându-ne a ne face dreapta alegere, alături de Isus spre a fi lumină pentru oameni, îndreptându-ne picioarele spre cărarea cerească, același gând îmi străbătea mintea: Ce măreț și bine este aci.

Vieța de înălțare sufletească ce am găsit-o de fiecare dată când am vizitat acest loc plăcut, cuvintele de proslăvire a lui Dumnezeu ce le-am auzit mereu de pe buzele tinerilor ce au avut fericierea a fi trimiși la Școala Misionară, atmosfera cerească ce predomină în clase, în orele de capelă, în clipele de pregătire a lecțiilor, la munca câmpului, oricând și oriunde, mi-au umplut gândul cu dor de a vedea pe cât mai mulți tineri împărțându-se de binecuvântările anilor de studii în acest locaș al pregătirii pentru cer atât a lor înșile cât și a celor din jurul lor.

Iubiți părinți, dacă a fost cândva timpul când să cugetăm asupra nevoilor copiilor și tineretului, atunci acel timp este cu prisosință venit acum. Ispitele pândesc pașii celor iubiți ai noștri la fiecare colț, și neexperiența celor tineri este folosită de marele amăgitor spre a duce la pierzare floarea Comunităților noastre — tineretul.

Fiecare părinte a sacrificat cât nu se poate mai mult pentru creșterea copilului său și fiecare se gândește ce ar putea face mai mult și mai bine pentru educarea mai departe a odraslei lui dragi spre a-i întări pașii pe cărarea cea sigură a umblării alături de Hristos.

„Mulțumiri mamei pentru convertirea mea, rugăciunile sale au schimbat viața mea”, spunea unul din profesorii dela Școala Misionară. Și în adevăr, câte lacrimi asemenea mărgăritarelor de mult preț nu s'au rostogolit pe cbrajii măicuțelor și ai

taților când în rugăciune fierbinte au cerut Tatălui ceresc să aibă grijă de copilașii lor. Și cât de fericiți se simt acești părinți când după ani de trudă își văd împlinit visul lor scump. Ferice de părinții cari au parte de această mult prețioasă bucurie.

Tocmai spre a procura la cât mai mulți părinți asemenea ocazii ferice, când anii bătrâneții lor să fie încununați cu coroana alcătuită din nobilele trăsături de caracter ale copiilor lor, există în frumoasa țară a Bărsei, Școala Misionară.

Vremurile serioase în cari trăim trebuie să trezească la adevărata răspundere pe toți părinții, spre a se ridica și a-și pune întrebarea: „Ce fac eu pentru copiii mei pe cari Domnul mi i-a încredințat și de cari voui fi tras la răspundere”.

...

Iubiți tineri vouă cărora viitorul vă surâde și cărora idealuri mari vă stau în față a-și găsi înfăptuirea, pentru voi, cărora mulțimea binecuvântărilor lui Dumnezeu e gata să se reverse, astăzi este sosit timpul mariilor hotărâri.

Anii trec, și cu ei dispăre tot ce este mai frumos din viață, timpul tineretii, vremea în care să te fi putut bucura de viață în adevăratul înțeles al cuvântului, și când să fi făcut din ea un succes.

Multe sunt pietrele scliptoare, însă nu toate din ele sunt diamante prețioase. Multe sunt căile ce par că duc la succes, dar nu toate îl ating, căci numai una este calea spre acolo și anume Hristos, și numai Hristos.

Pentru dobândirea unei cunoștințe, pentru urmărirea unui ideal, oameinii, și în deosebi tinerii își jertfesc totul. Facem noi tot așa în ce privește idealul cel mai suprem? Jertfim noi totul spre a obține educația cea de atâta valoare încât ne va întemeia pașii pe cărarea mântuirii prin Isus?

Școala Misionară oferă fiecăruia tânăr atingerea idealurilor celor mai nobile și pregătirea pentru evenimentele mărețe ce ne stau în față.

...

Imi aduc aminte de un tânăr valoros pe care-l îndemnasem să meargă la Școală. „Nu încă anul acesta”, mi-a răspuns el. „Bani pe cari îi am strâns vreau să-i folosesc pentru a mă aranja mai bine, și imediat după aceea, primul lucru va fi să mă duc la Școala Misionară”, mi-a mai zis el. Dar nu au trecut decât câteva săptămâni după această convorbire și

apoi tânărul a dispărut din Comunitate. Intr'un târziu am aflat că se îmbolnăvisese de tuberculoză pulmonară, care îl rodea repede.

Am mai avut ocazia odată să mai stau de vorbă cu el. Cu lacrimi în ochi îmi spunea: „De ce nu m'am dus la Școală atunci când mi-ai spus? Iată că nu mai am nici bani, nu mi-am putut aranja nimic și pe lângă aceasta îmi văd apropiindu-mi-se sfârșitul, deși sunt atât de tânăr și așa fi putut fi folositor iubitului meu Mântuitor ca lucrător în via Sa. Am alergat după un balon scliptor de săpun și am neglijat să obțin diamantul prețios ce l-aș fi găsit la Școala Misionară. Acum este prea târziu, prea târziu”. Și spunând aceste vorbe fața îi era brăzdată de amărăciunea cea mai neagră, în timp ce tusea ce-l năpădea repeta ca un ecou: „E prea târziu, . . . e prea târziu”. Și în adevăr, peste câteva săptămâni am auzit că fusese răpus de boala nemiloasă.

...

Iubiți tineri, nu lăsați pentru altădată hotărârea de a merge la Școală. Anul acesta este anul în care Domnul vă chiamă. Faptul că greutățile sunt poate mai mari, nu ar trebui să descurajeze pe vitejii Domnului. „Ceea ce nu s'a făcut în vremuri de liniște, va trebui făcut în vremuri grele”, spune serva Domnului.

Domnul să ferească pe fiecare tânăr de o experiență tristă și fie ca niciunul să nu spună la fel ca și tânărul de care am amintit: „Am alergat după baloane scliptoare de săpun și am neglijat să obțin diamantul prețios ce l-aș fi găsit la Școala Misionară”.

...

Pentru anul ce vine, frații cu răspunderi s'au gândit să vină în ajutorul tinerilor doritori de a primi educația creștină cea de atâta nevoie în aceste vremuri. Știind mulțimea greutăților ce apasă pe umerii părinților, și prin urmare lipsa de bani din partea unora, s'a plănuit ca să se dea elevilor ocazii mai multe pentru a-și câștiga banii necesari urmării cursurilor, prin diferite lucrări ce ar fi să se execute în atelierile Școlii ce sunt plătuite a funcționa. Dar nu numai că elevii vor putea în chipul acesta să-și câștige întreținerea, ci încă, în chipul acesta ei vor învăța și o meserie.

De aceea, având în vedere dezvoltarea ce este plănuită a fi dată Școlii Misionare pentru a face cu puțință la cât mai mulți tineri să vină, este nevoie de procurarea unor ateliere și a unor scule de neapărată trebuință cum și a unor mașini necesare diferitelor lucrări.

Una din aceste ramuri de activitate în dezvoltare este fabricarea săpunului. Va fi însă nevoie de procu-

rarea unor mașini și aparate speciale.

La fel cum în repetate rânduri, din jocul poporului lui Dumnezeu s'au ridicat persoane pătrunse de răspunderea ce apasă asupra fiecăruia dintre noi când este vorba de tinerii Comunităților noastre, cari vor trebui să devină trâmbe ale lui Dumnezeu pentru aceste vremuri, credem că și acum se vor găsi dintre aceia cari să răspundă la apelul ce se face acum pentru procurarea mașinilor și uneltelor necesare. E nevoie de sume importante.

Poate că se va găsi chiar o singură persoană care să consacre pentru tineretul ce va să vină la Școala Misionară, câteva sute de mii de lei, pentru atelierele și mașinile acestea. Sau poate cineva va da suma de o sută de mii, cinzeci de mii, zece mii, 5.000 lei, pentru ca din contribuții diferite să se poată lua aceste mașini. Dar chiar și darul mai mic ce va fi trimis Școlii Misionare în acest scop, va fi de un real folos. Un motor, o curea de transmisie, o roată, o rotiță sau un șurub cumpărat cu darul dat va avea darul să vină în ajutorul multor tineri cari neavând la îndemână uneltele necesare nu ar putea să-și câștige nici existența la Școală.

Sunt sigur că acest apel ce se îndreaptă către fiecare dintre noi va găsi inimi calde în cari să se transforme într'o hotărâre de înfăptuire.

Fiecare să se gândească la faptul că banii consacrați lui Dumnezeu în chipul acesta își vor aduce roade imediate. Să nu uităm că uneltele și mașinile cumpărate cu ei vor da posibilitatea tinerilor noștri a veni într'un mai mare număr la Școală, chiar dacă nu au bani, deoarece prin munca lor cu aceste mașini și uneltele își vor procura taxele școlare, întreținerea și îmbrăcămintea necesară. Dar lucru mai presus decât a-cestea este că mult mai mulți tineri se vor putea forma pentru marea seceriș al Evangheliei.

Acum este vremea când să consacram Domnului tot ce putem mai mult, asigurându-ne o comoară sus în ceruri, de unde nimeni și nimic nu o va putea devaloriza, și nici furi să o ia.

Câți tineri valoroși nu vor avea ocazie, să mulțumească lui Dumnezeu în decursul anilor pentru posibilitatea ce le-a fost oferită de a veni la școală, datorită inimii devotate a acelora cari au consacrat din avutul lor în acest scop în care se face apelul acum, ca prin munca lor la Școală să poată urma cursurile?

Dacă fiecare dintre noi am sta o clipă să cugetăm la nestatornicia averilor pământești, ni s'ar depăna prin minte atât de multe cazuri când averile strânse în ani de zile au dis-

părut într'o zi sau două fără a-ți fi putut da seama bine de ce și cum.

Iubiții mei, va veni vremea când vom vrea să ne scăpăm de povara averilor de cari Satana vrea să lege inimile noastre, și să le dăm spre a fi folosite spre lauda lui Dumnezeu, dar ni se va spune: „E prea târziu. Nu mai este nevoie de ele”, și atunci se va adevări cuvântul că acolo unde este comoara rămâne și inima, deci întreaga ființă. Czul soției lui Lot ne stă fiecărui drept o pildă puternică de rezultatul lipirii de bunurile lumii, căci ei nu-i venea să se despartă de mulțimea bogățiilor pe cari le lăsa în urmă, și urmarea a fost că a rămas acolo stană, în loc să fie mântuită.

Și gândul mi se duce iarăși la zilele din 1844 când se aștepta revenirea Domnului. Se făcuse multe apeluri ca să se aducă daruri pentru ca solia de avertizare să fie dusă cât mai repede în puținul răstimp ce îl mai aveau după socoteala făcută.

Insă mulți, și-au astupat urechile și au ținut toți banii ascunși sau investiți în lucruri pământești, mai mult decât cereau nevoie vieții, și n'au vrut să dea nimic sau au dat prea puțin, în comparație cu ce puteau da.

În diferitele părți, mașinile de tipar lucrau zi și noapte spre a pregăti solia avertizatoare. Datorită consacării multora se strânsese banii necesari tipăririi literaturii și cheltuelilor pentru vestirea mării zile ce-și grăbea pașii..... Neobosiți, solii lui Dumnezeu dădeau avertizarea.

Dar iată că ziua hotărâtă se apropia. Încă o lună, încă trei săptămâni, încă două..... Inimile multora încep să bată mai tare și mai tare. Banii investiți își aduc din belșug dobânzile..... Alți bani se strâng lângă cei dinainte, însă fără a mai produce vreo bucurie. Parcă pe măsură ce vine se produce un desgust mai mare de ei..... Vor să se scape, însă banii vin tot mai mult, îngrozindu-i. În urechile lor răsună avertizarea că revenirea lui Isus este „chiar la ușă” cum și apelul de a da ajutor răspândirii la cât mai mulți a acestei veniți.

Într'o casă doi inși stau plecați asupra unor bonuri și unor titluri, în altă parte un bărbat stă abătut cu capul între mâini, îngândurat....

Dar iată că nu mai sunt decât două zile. Mai mult ca înainte multe inimi sunt cuprinse de neliniște mare..... Ce vor mai face cu averile, cu banii lor? iată întrebări ce li se puneau. Cu înfrigurare caută prin sertare, răscolește totul spre a găsi o adresă..... În sfârșit iat-o..... Sunt fericiți.

Își iau cu ei toți banii ce-i au, toate titlurile de proprietate, totul cu care s'ar putea face de folos lucrării prin

ajutorul bunurilor lor, și în goană ajung la adresa ce cu un an mai înainte le fusese dată cu ocazia unui apel pentru a se veni în ajutor. Cu nerăbdare așteaptă să li se deschidă și de îndată ce în prag apare figura care în atâtea rânduri apăsese la inimile lor, ei dau busna în casă și-i pun pe masă banii, titlurile, bunurile și ceurile lor, și gâfâind de abia pot spune: „I-am adus. I-ai și folosește-i cât mai bine pentru lauda Domnului. Știu că aveți nevoie de multe pentru a duce avertizarea la cât mai mulți. I-am adus. Vreau să-mi știu inima împăcată că am contribuit și eu la vestirea revenirii Domnului. Știu că acest eveniment este la ușă și doresc să răspund la apelul ce s'a adresat acum un an”.

Dar vail cu tristețe și cu adâncă compătimire, frații conducători, mișcați de solemnitatea momentului ce așteptau să aibă loc și pentru cari se pregătise în totul, le refuză banii și tot ce adusesse, și le spun: „E prea târziu,..... e prea târziu! De acum nu mai avem nevoie de darul vostru. Totul este plătit. Nu mai avem ce face cu banii ce ni-i oferiți. Când am făcut apelul în anul trecut, ei ar fi fost de folos, dar astăzi nu mai sunt. Mulți ar fi mai putut fi avertizați cu ajutorul lor, dacă ați fi răspuns la timp”.

Și atunci, cu mare sfâșiere de inimă, cei cari ar fi putut să se împărtășească împreună cu alții de binecuvântările lui Dumnezeu, consacrandu-și din bunurile lor pentru ajutorarea lucrării și împlinirea lipurilor pentru a se face posibil pregătirea a cât mai multe căi de vestire a revenirii Domnului, acum își strâng tot ce adusesse, toate acele bunuri la cari ținuse atât de mult și cari acum în loc să le mai facă bucurie le par ca și jărtece în mâinile lor tremurânde. Și în urechi le sună cuvintele „E prea târziu.... Nu mai avem nevoie de ele.... Luați-le înapoi”.

Iubiții mei, venirea Domnului se grăbește. Cât va mai fi nu putem spune. Fie ca niciunul să nu treacă prin experiența dureroasă de a auzi spunându-i-se: „E prea târziu.... e prea târziu”.

Fie ca apelul care se face astăzi pentru a se face o consacrare a ceva din bunurile noastre pentru a se putea procura uneltele și mașinile la Școala Misionară să găsească un răspuns în inimile a cât mai mulți.

Nu toți vom putea merge să ducem solia de avertizare, însă toți vom putea face ceva spre a ajuta tinerelor vlstare a-și forma o educație pregătitoare pentru cer și pentru această lucrare măreață, învățându-i în același timp și o meserie oarecare.

V. Florescu

Misiunea Internă

Lucrarea cu Revista de Toamnă

Sabatul dela 3 August, 1940

PROGRAM

Cântare de deschidere

Rugăciune

Raport

Daruri pentru lucrarea misionară locală

Studiu biblic: „Apelul pentru Misiuni are temeiul în Biblie?”

Cântare

Lectură: „Insărcinarea noastră”

Lectură: „Insemnătatea spirituală a Campaniei cu Revista de Toamnă”.

Cântare

Lectură: „Înainte cu Revista de Toamnă”.

Lectură: „Nu obosești în facerea bine-lui”.

Cântare

Rugăciune

Către conducătorii Comunităților și a președinșilor lucrării cu Revista Festivă de Toamnă

Anul acesta am elaborat un nou plan de lucru cu Revista de Toamnă și anume: Ținta de cap de membru este de un minut misionar, sau în medie 10 reviste.

Fiecare va oferi și recomanda revista la toate rudele, prietenii și cunoscuții săi rugându-i cordial ca să se aboneze la această revistă pentru un an întreg. Costul unui abonament pentru un an este numai de 50 lei. Deși toate lucrurile s'au scumpit, abonamentul la revista „Semnele Timpului” pe un an nu costă mai mult de 50 lei. Dacă cineva nu poate momentan să se aboneze pentru un an întreg, se poate face abonamente și pentru o jumătate de an pentru suma de 25 lei. Dacă cineva nu poate nici așa să se aboneze, atunci este rugat să rețină revista oferită, achitând costul de 10 lei.

Toți cei ce fac abonamente, vor primi costul abonamentului și vor lua adresa exactă a abonatului care va fi predată casierului Comunității împreună cu sumele. Comunitatea va face un tablou cu adresele abonaților, iar acest tablou împreună cu sumele se va trimite la sediul Conferinței respective care se va îngriji de trimiteră lui mai departe la Editură spre executare.

Campania cu Revista de Toamnă

ne oferă ocazia cea mai potrivită pentru a abona pe cei iubiți ai noștri, cărora le dorim mântuirea. Se poate că la unii nu ne vom putea duce personal spre a primi costul abonamentului. Oare însă nu vom sacrifica noi o sumă de 50 lei spre a face un abonament vreunei rude ori vreunui prieten scump din cine știe ce loc depărtat de țară? Iată ocazia de a face cadoul ce-l mai folositor. Mii și mii de inși la cari anul trecut am fi putut trimite și da această revistă plină de fericita nădejde a creștinului, acum poate nu se mai află printre noi, pierduți pentru vecie și aceasta datorită neîmplinirii îndatoririi ce ne revine. Fie ca niciunul dintre noi să nu fie tras la răspundere de pierzarea celor dragi ai noștri, pentru cari ar fi trebuit să sacrificăm mai mult.

Fiecare membru să aboneze pe cel

puțin una sau două persoane, iată ținta pe care să o urmărim în această lucrare din anul acesta, fie că ei se vor abona în urma apelului nostru călduros, fie că-i vom abona noi personal. Evenimentele de azi ne spun că este timpul apropiat al revenirii lui Isus. Cum ne vom împlini datoria de vestitori ai Adevărului în acest ceas al unsprezecelea? Campania cu Revista de Toamnă, prin noul plan de abonamente, ne oferă o ocazie prețioasă pentru aceasta.

În fiecare Sabat în timpul celor 15 minute misionare instructorii cari vor face acum pe secretarii lucrării misionare ai lucrării cu reviste, vor primi rapoartele dela toți membrii din clasa lor, asemenea și listele de abonați și sumele cari vor fi predate casierului special.

În fiecare Comunitate va fi afișat tabloul cu ținta propusă și ținta ajunsă în fiecare săptămână.

Comunitățile cari și-au ajuns ținta ne vor comunica imediat. Asemenea ne vor comunica și câte abonamente au făcut. Tot deodată ne va trimite și o fotografie a Comunității și dacă se poate și a celor ce s'au distins în această lucrare binecuvântată.

Dorindu-vă binecuvântarea bogată a bunului Dumnezeu, vă încredințez sub ocrotirea Celui Prea Înalt, al dvs cu dragoste creștinească

Ioan Reit

Apelul pentru misiuni are temeiul în Biblie

1. Dumnezeu ne ia în părtășie cu El. 1 Cor. 3, 9.

2. El are o ocupație. Luca 2, 49.

a) El este ocupat cu mântuirea oamenilor. Luca 19, 10.

b) El însuși era prins la această lucrare. Ioan 5, 17.

3. Cu multe secole în urmă El dă-

duse această lucrare lui Abraam și urmașilor Săi. Mat. 21, 33.

a) Ei nu și-au dat interesul pentru această însărcinare. Mat. 21, 34.

b) El a trimis pe robii Săi ca să-i cerceteze. Mat. 21, 35.

4. În cele din urmă trimise pe Fiul Său. Mat. 21, 37; Ioan 3, 16.

a) Isus a fost cu adevărat activ în lucrarea Sa. Ioan 4, 34.

b) El era foarte silitor pentru ca să o termine. Ioan 9, 4.

c) În cele din urmă El dăte raportul pentru sfârșitului însărcinării Sale. Ioan 17, 4.

5. El o încredință apostolilor ca trimiși ai Săi. Mat. 21, 41; Ioan 17, 18.

„Când Isus S'a înălțat la cer a încredințat lucrarea Sa de pe pământ aceluia cari primise lumina Evangheliei. Ei aveau să ducă lucrarea mai departe la încheiere. El n'a însărcinat pe alții pentru vestirea adevărului Său”. — „Historical Sketches”, p. 288.

a) Apostazia veni în secolul al patrulea și aproape ruină biserica.

b) Apoi veni Reformațiunea, care dădu noui puteri lucrării. Apoc. 2, 13.

6. În 1844 această lucrare a fost încredințată Adventiștilor de Ziua Șaptea. Apoc. 10, 11; 14, 6. 7.

a) Ni s'a poruncit să fim plini de zel în această lucrare. Titu 2, 14.

7. Capitalul lui Dumnezeu este investit în această lume. Mat. 25, 14; Marcu 13, 34.

a) Pământul cu tot ce este pe el este al lui Dumnezeu. Ps. 50, 10—12.

b) Aurul și argintul sunt ale Lui. Hagai 2, 8.

8. Toate din lumea aceasta să fie spre onoarea lui Dumnezeu. Ecl. 2, 26; Iov 27, 16. 17.

9. Când El a organizat această lucrare, a pregătit capitalul și a chemat pe unii din administratorii lui.

a) El a vorbit lui Abraam despre aceasta. Gen. 15, 14.

b) El a dat de asemenea lămuriri și lui Moise. Exod. 3, 21.

10. Poporul trebuia să contribuie.

a) Moise a dat ordin poporului să strângă. Exod 7, 8. 9.

b) Poporul a făcut întocmai. Exod 12, 35.

c) Ei au făcut o lucrare minunată. Ps. 105, 37.

d) În felul acesta au putut înfăptui construirea cortului întâlnirii. Exod 36, 5.

11. Terminarea lucrării cere eforturi.

a) Capitalul lui Dumnezeu este folosit rău în lume: pentru tutun, băuturi alcoolice, mândrie deșartă, etc.

b) El se află în mâinile oamenilor bogați. Iacob 5, 3.

c) Poporul este gata și voios ca să se strângă. Ps. 110, 3.

d) Mijloacele lumii vor ajuta la încheierea acestei lucrări. Isa. 60, 6. 9. 11. 17.

e) În cele din urmă mulți vor fi convertiți. Isa. 60, 4. 5.

12. Dumnezeu va binecuvânta pe aceia cari vor contribui în lucrare. Luca 7, 4. 5; Mat. 10, 11.

13. Dumnezeu va recunoaște în fața tuturor credințioșii aceluia cari au restituit lui Dumnezeu ceea ce cel aparține. Mat. 25, 34—40.

Însărcinarea noastră

În timp ce noi ne bucurăm și ne încurajăm de faptul că lucrarea lui Dumnezeu de vestire a ultimei solii de avertizare și har se apropie de încheiere și în timp ce de asemenea este adevărat că au fost realizate cele mai minunate și importante fapte, totuși mai sunt încă multe locuri unde până acum niciun picior de misionar nu a pășit pentru a duce vestea cea bună și multe limbi în care nu s'a auzit vestea cea plăcută a revenirii lui Hristos.

Chiar și în țările și insulele unde solia a obținut o temeinică intrare, mai sunt multe teritorii neexplorate și necunoscute cari așteaptă pe solii Domnului nostru Hristos. În vizitele noastre făcute, suntem tot mai conștienți despre faptul că deși s'a făcut mult, mai rămâne ca să depunem un mare efort pentru a încorona încheierea acestei lucrări.

Comunitatea lucrătoare, dela început ei și până azi este pentru a se îngriji și pregăti mijloacele de întreținere și a mări numărul de lucrători biblici trimiși să lucreze în toate părțile lumii.

Și cât de admirabil se deschid ocaziile de aur prin eforturile cu Revista de Toamnă, procurând mijloacele necesare spre a răspunde la aceste neîncetate și grabnice apeluri de lucrători. Cu adevărat, Comitetul Misionar are motiv să mulțumească lui Dumnezeu pentru planul Revistei de Toamnă, care în decursul anilor a procurat însemnate mijloace. Mii de suflete în toată lumea se bucură de adevăr, cari altfel n'ar fi avut această ocazie dacă n'ar fi fost conlucrarea credincioasă a lucrătorilor și credincioșilor cu Revista de Toamnă pentru extinderea lucrării Evangheliei.

De câteva luni încoace, convingerea că sfârșitul lucrurilor este aproape a pus stăpânire nu numai pe inimile Adventiștilor de Ziua Șaptea,

ci pe multe inimi serioase ale oamenilor din zilele noastre. Evenimentele prezise se împlinesc cu iuteală. Mulțimi se află „în valea hotărârii”. Noi cetim: „Sunt mii și mii, milioane și milioane, cari în prezent iau hotărârea pentru vieța veșnică sau pentru moartea veșnică”. — „Mărturie”, Vol. 6, p. 406.

Având credința că acest efort cu Revista de Toamnă nu va fi slăbit pentru a se întârzia cu săptămânile sau cu lunile, facem un apel către fiecare membru ca să facă din acest al treizeci și treilea an de lucru cu Revista de Toamnă, cel mai scurt și cel mai cu succes în rezultate din câți am avut până acum. Dacă timpul va fi bine folosit, credem că ținta Comunității ca și a fiecărui membru în parte va fi ajunsă în două sau trei săptămâni.

Fiecare membru să depună o conlucrare din toată inima în această lucrare.

Având încredințarea că fiecare suflet este mai scump decât orice comoră pământească, cât de solemn ar trebui să pășim în această lucrare a Tatălui nostru ceresc, făcând un efort cu Revista de Toamnă. Și să nu uităm când începem această lucrare, următorul citat: „Cu un zel care aproape n'are răbdare, ingerii așteaptă ca noi să lucrăm; deoarece omul trebuie să fie mijlocul prin care să se comunice cu omul. Și atunci când noi ne predăm lui Hristos cu devoțiune din întreaga inimă, ingerii se bucură că pot să vorbească prin glasul nostru pentru a descoperi iubirea lui Dumnezeu”. — „Hristos Lumina lumii”, p. 249.

Însemnătatea ei

Cu o regularitate periodică vine la rând în calendarul nostru Revista de Toamnă. Unii poate privesc la această lucrare ca la un timp de eforturi obositoare. Fără îndoială aceasta ne cere o reală contribuție pentru a aduce rezultate. Orice întreprindere de valoare cere de obicei eforturi serioase.

Există totuși un punct de vedere cu mult mai important din care poate fi privită această lucrare. Este o însemnătate spirituală care întrece tot lucrul pe care îl ia pentru îndeplinirea rezultatelor dorite. Pretutindeni în țările misionare ale pământului, mari binecuvântări au venit peste sufletele cari au primit pe Domnul Isus și s'au pregătit pentru Împă-

rația Sa. Aceste binecuvântări au venit ca rezultat direct al lucrării cu Revista de Toamnă. Multe suflete ar fi fost lipsite de ocazia de a auzi solia noastră dacă ar fi lipsit aceste mijloace. Sute de misionari au fost ajutați cari altfel nu ar fi fost trimiși să vestească solia celor cari stau în întuneric. Scopul lucrării cu Revista de Toamnă este de a duce influența mântuitoare a soliei Evangheliei în toată lumea. Faptul că sufletele sunt pregătite pentru împărăția lui Dumnezeu unde vor fi adunați la venirea Domnului aduce cu sine cea mai mare însemnătate spirituală.

În principiu această lucrare este pentru mântuirea sufletelor. Mulți oameni cari mai înainte niciodată nu au auzit solia Evangheliei sunt căștigați în patrie ca rezultat direct al contactului făcut cu ei de către membrii noștri credincioși când au mers în această lucrare. În felul acesta am găsit pe mulți dintre acești oameni răspândiți în comunitățile noastre. Acum ei se bucură cu noi de binecuvântările acestui adevăr pentru că le-au fost aduse de cineva cu ocazia lucrării cu Revista de Toamnă. Multe din aceste suflete ajung cei mai serioși lucrători misionari, alăturându-se cu eforturile lor la credincioșii cari le-au dus solia. În felul acesta binecuvântările se întind și se înmulțesc.

Un alt motiv pentru care această lucrare are o reală însemnătate spirituală constă în binecuvântările cari vin peste aceia cari personal lucrează credincioși în efortul acesta sau în alte forme de lucrare misionară. S'a spus că este mai bine să obosești în serviciul lui Dumnezeu decât afară din serviciul lui Dumnezeu. Noi cetim despre Domnul Insuși care Se obosea la lucrul Său și totuși El își găsea cea mai mare desfătare în slujire față de sufletele nevoiașe. Tot așa și cu cei cari calcă pe urmele Sale. Cu toate că lucrează mult și din greu pentru El, ei găsesc mari binecuvântări în acest fel de servire.

Când rapoartele veșniciei vor fi deschise și noi vom avea ocazia să vedem ceea ce s'a făcut pentru mântuirea sufletelor prin eforturile depuse, noi vom avea multe motive să ne bucurăm și să lăudăm pe Dumnezeu că ne-a dat privilegiul de a intra în toate greutățile și oboselele serviciului Său de aci de jos, așa încât să intrăm în bucuria și fericirea de sus.

Lucrarea cu Revista de Toamnă are în sine o mare însemnătate spiritua-

lă, ca și toate celelalte ramuri de serviciu cari ajută la clădirea și întinderea lucrării lui Dumnezeu în toată lumea.

Inainte!

Sunt oameni cari în prezent așteaptă după adevăr. Lucrătorii și membrii noștri îi găsesc pretutindeni. Când ne gândim la unii cari trăiesc chiar în mijlocul nostru, ne punem întrebarea, ce facem noi pentru a-i avertiza de sfârșitul cel apropiat al lumii? Dacă noi fără grijă lăsăm să treacă zilele nefăcând niciun efort cel puțin pentru a spune acestor oameni primejdia în care se găsesc, cum vom sta noi când Domnul ne va cere talantul pe care El l-a încredințat fiecăruia din urmașii Săi? Textele din Proverbe 24, 11, 12, sunt de mare însemnătate: „Izbăvește pe cei târâți la moarte, și scapă pe cei ce sunt aproape să fie junghiați. Dacă zici: „Ah! n'am știut!..... Crezi că nu vede Cel ce cântărește inimile și Cel ce veghiază asupra sufletului tău? Și nu va răsplăti El fiecăruia după faptele lui?” Mii se îndreaptă astăzi către distrugere. Dacă noi vom neglija să ne facem partea noastră, se pune întrebarea, cum voi sta înaintea lui Dumnezeu când „va răsplăti fiecăruia după faptele lui?” Acesta este cel mai soelmn gând, și el privește pentru fiecare dintre urmașii lui Dumnezeu, din toată lumea.

Dumnezeu ne-a pus la îndemână atâtea mijloace prin cari să putem lua contact cu vecinii și toți aceia din jurul nostru. Nicio denominațiune nu posedă o literatură atât de abundentă, la timp, interesantă și înviorătoare ca aceea pe care o avem noi. Nimeni nu are o înțelegere mai clară a timpului, a motivului prezentelor confuzii și încercări ca membrii noștri, și nicio organizație de credincioși nu este mai bine organizată pentru o lucrare sistematică de răspândire a adevărului. Nicio denominațiune nu are inspirația unui plan misionar atât de întins în toată lumea lucrând în sute de ținuturi și grupe de insule și vestind Evanghelia în aproape opt sute de limbi.

Membrii noștri dăruiesc mai mult decât oricare organizație, dacă socotim pe cap de membru, nu pentru că suntem mai bogați, ci pentru că noi credem cu adevărat într'un plan de lucru misionar în toată lumea așa cum l-a expus Isus Hristos. Atât pe cât știm, nicio biserică nu strânge cu atât

ta succes fonduri în fiecare an pentru Misiuni ca biserica din care facem parte noi. Pentru toate aceste binecuvântări și privilegiile noi aducem laudă lui Dumnezeu, dar când vedem câmpurile din jurul nostru „albe, gata pentru seceriș”, noi dorim și ne rugăm pentru mai multă putere dela El ca să mergem și să ne facem partea cu bravură în a grăbi glorioasa apariție a Domnului nostru.

Nu obosiți!

În timp ce vizitam una dintre cele mai tinere Comunități, conducătorul școlii de Sabat veni la mine la încheierea serviciului și îmi zise: „Biserica din care făcăm parte mai înainte îmi trimite încă și astăzi revista ei lunară. Tocmai am primit alta. Vreți să căutați la pagina 2 și să cetiți câteva rânduri?” Cuvintele sunau astfel: „Știți că noi n'am mai trimis niciun misionar de treizeci de ani!” Ce jalnic, cugetai eu, ca o denominațiune protestantă să facă o astfel de mărturisire!

La trei săptămâni după această experiență, am avut privilegiul să vorbesc cu Guvernatorul aceluia ținut despre marele nostru program anual pentru Misiuni. După ce i-am vorbit, prima întrebare pe care ne-a pus-o cu multă bunăvoință fu: „Domnule, cum mai merge lucrarea dvs cea bună?” Cât de mulțumit am fost că n'am avut de făcut aceeași mărturisire umilitoare pe care am citit-o mai sus! A fost privilegiul a face cunoscut Guvernatorului pașii cei mari pe cari i-am făcut înainte an după an în înținsa lucrare din lumea întreagă. Am putut să-i spun că în ciuda greutăților de tot felul ce se simte pretutindeni, Adventiștii de Ziua Șaptea trimit mereu zeci de misionari noi în fiecare an și că nu vom părăsi nici măcar o singură stațiune misionară.

El avu plăcerea să afle că noi raze luminoase încep să răsără peste Continentul Intunecat și că peste 100.000 de Africani vizitează adunările noastre anuale din tabără. Am putut face cunoscut Guvernatorului că în insulele Filipine, unde acum treizeci de ani aveam numai câțiva membri, astăzi avem peste 20.000 și că în România numărul membrilor noștri se ridică aproape la 20.000 și că alte mii așteaptă botezul. Am putut să-i spunem că în ținuturile din Africa Centrală și de Sud, sute de suflete sunt îndreptate către Evanghelia cea adevărată și transformatoare

a lui Hristos și că închinătorii la idoli ai Orientului se predau într'un număr tot mai mare Domnului Hristos.

Am avut plăcerea a putea spune Guvernatorului că revista noastră „Semnele Timpului” în limba chineză are o mai mare răspândire decât oricare altă revistă religioasă din acea țară mare, și că singurul om din insulele Solomon care a vizitat vreodată America a fost un predicator băștinaș Adventist de Ziua Șaptea. El a reprezentat pe cei 5000 de credincioși la ultima noastră conferință din lumea întreagă.

A fost de asemenea o mare bucurie pentru noi să istorisim acestui bun prieten din postul de conducere, că în insula Rarotonga din Marea de Sud, fiecare cămin fusese un locaș de închinare la demoni mai înainte de a veni misionarul nostru acolo, dar astăzi, din aceleași căminuri, în fiecare dimineață și seară, se înalță cântece de laudă marelui Dumnezeu al cerurilor.

După ce a ascultat cu atenție la istorisirea progresului nostru, acest fruntaș al statului a zis: „Sunt atât de bucuros pentru acest raport, pentru că sunt convins că religia este cea mai sigură temelie pentru pace și prosperitate”. Apoi foarte bucuros și-a reînnoit darul său.

Ce ne face pe noi în stare să istorisim în fiecare an vecinilor noștri asemenea fapte minunate de pro-

gres? Este credințioșia membrilor noștri din toată lumea, cari cred fără încetare că însărcinarea noastră cea mare pe care ne-a dat-o Domnul este tot atât de puternică și astăzi asupra urmașilor Săi ca în ziua când a fost dată. Această temeinică încredințare și iubire pentru Hristos îi constrânge să dea de bună voie din mijloacele și timpul lor. Apelul nostru pentru lucrarea cu Revista de Toamnă din anul 1940 oferă o minunată ocazie pentru serviciu din partea fiecărui membru credincios din rândurile noastre. Stările de acum ne cer să facem tot ce putem mai mult din cât am făcut până acum, pentru că cine știe cât de grabnic poate veni noaptea când nimeni nu mai poate lucra. Vă veți face partea? Veți face tot ce puteți mai mult pentru Domnul?

Să nu ne hotărâm ca să facem în anul acesta ceva mai mult pentru înaintarea lucrării noastre în jurul nostru decât am făcut în anul trecut la apelurile pentru misiuni? Ce mare binecuvântare va aduce un cât de mic spor din partea fiecărui membru în parte. Să nu obosim în facerea binelui, sau să fim mulțumiți cu ceva mai puțin decât am putea face. „Dumnezeu nu va primi decât pe aceia, cari sunt hotărâți a năzui la o țintă înaltă. El însărcinează pe fiecare sculă omenească să facă tot ceea ce poate mai bine”. — „Parabole”, pp. 299. 300.

larmă nu importă ce fac eu”, și încetă să mai cânte. Deodată dirijorul se opri, lăsă mâinile în jos și totul se opri. Apoi strigă: „Unde este cel cu piculina?” Urechea cea atentă a dirijorului a simțit lipsa și totul s'a stricat pentru că cel cu piculina nu-și făcuse partea sa.

Tot așa este și atunci când cel mai mic instrument din marele cor al Domnului Hristos nu își face partea pentru glorioasa încheiere a lucrării. Înăsărcinarea Evangheliei cuprinde pe toți. Ea cuprinde atât pe cel mai slab dintre credincioși cât și pe cel mai tare.

Minunate posibilități se deschid în fața noastră dacă vom lua parte cu toții. Rezultatele lucrării cu Revista de Toamnă depind numai de numărul celor cari iau parte și de credința lor. Dumnezeu așteaptă să conlucreze cu noi și El va trimite pe ingerii Săi ca să ne ajute. Să nu ne unim cu toții și să ne predăm Lui pentru cea mai mare campanie din istoria noastră? „Fiecăruia care se predă Domnului pentru serviciu, ne-reținând nimic, îi este dată puterea ca să atingă rezultate nemăsurate”. — „Mărturii”, Vol. 7, p. 30.

Faceți abonamente la revista. Ofertiți pentru abonare.

Sabatul dela 24 August, 1940

Subiect: Experiențe.

Text misionar: Efes, 4, 15.

Ne aflăm în plin efort cu Revista de Toamnă. Ne vin rapoarte din toate părțile despre rezultatele financiare obținute, precum și experiențele făcute cu persoanele întâlnite, unele favorabile altele nefavorabile. Aceste rapoarte sunt foarte interesante și încurajatoare. Dar astăzi suntem invitați să facem experiențe de ceva mai mult contact personal, dela inimă la inimă, pentru a trata cu nevoile sufletului. Aceste experiențe sunt nemăsurate cu ocazia Revistei de Toamnă, când lucrătorii merg în puterea Spiritului Sfânt și sunt gata să fie folosiți ca interpreți ai lui Dumnezeu pe dată ce ocazia se ivește. Experiența unui lucrător cu Revista de Toamnă, care se interesa de suflete ca și de ținta pe care și-o propusese, ne este istorisită de cineva care a fost câștigat prin această lucrare, după cum urmează:

„Intr'o seară răcoroasă din luna Noembrie am auzit niște ciocănituri la ușă. Tocmai sosisem și mă întrebam cine să fie; când deodată aud frumoasa armonie a unui cor cântând:

(Urmare la pag. 16)

Cincisprezece minute misionare

Sabatul dela 10 August, 1940

Subiect: Rapoarte cu Revista de Toamnă.

Text misionar: Prov. 10, 21. 22.

Invită să se ridice în picioare toți aceia cari au luat parte la lucrarea cu Revista de Toamnă.

În Macedonia, un colporteur a întemeiat o mică Comunitate. Macedonenii sunt descendenți ai soldaților lui Alexandru cel Mare, și Comunitatea de acolo a fost persecutată. Venind lucrarea cu Revista de Toamnă, un frate a fost bătut aproape până la moarte. Coastele i-au fost frânate, dar totuși nu a murit. Când a fost întrebat cu privire la toate, el a zis: „Atât timp cât voi fi în viață, voi merge cu Revista de Toamnă. Oamenii au nevoie de Evanghelie”. Ați mai continuat cu această lucrare dacă veți întâmpina greutăți ca acestea? Câte abonamente ați făcut?

Invitați să se spună o experiență și strângeți rapoartele.

Sabatul dela 17 August, 1940

Subiect: Rapoarte cu Revista de Toamnă.

Text misionar: Neemia 4, 17.

Lucrarea este în plin progres. Dacă se află vreun membru care nu a luat parte la lucrare, să fie încurajat prin următoarea întâmplare:

Poate veți zice că ceea ce puteți face este prea puțin încât nu se va simți lipsa dacă veți sta de o parte, dar fiecare efort va fi apreciat de Tatăl Ceresc. Se spune că atunci când Sir Mihael Costa conducea un recital muzical, cu o armată de sute de persoane, în timp ce puternicul cor răsuna în sunetele orgei, tobelor, trâmbițelor, cimbalelor, cineva cânta din piculina departe într'un colț și își zicea în sine: „În toată această

Cercul Tabita

Principii biblice

Principiile biblice pentru lucrarea de binefacere a Adventiștilor de Ziua Șaptea sunt clar arătate prin Spiritul Profeției. Pentru un studiu mai amănunțit ni se prezintă următoarele:

Zaharia 3, 4. — „Vă rog stăruitor să cetiți capitolul 3 și 4 din Zaharia. Dacă aceste capitole sunt bine înțelese, dacă sunt admise, atunci se va face cu adevărat o lucrare care va progresa continuu, o lucrare ce îndeamnă mereu înainte și mai sus”. — „Mărturii Speciale”, seria A. No. 10, pag. 6.

Isaia 58. — „Ce spune Domnul în capitolul 58 din Isaia? Intregul capitol este de cea mai mare importanță. Această este lucrarea noastră”. — „Mărturii”, Vol. 8, pag. 159.

„Citește Isaia 58, tu care prezinzi a fi copil al luminii. Îndeosebi tu, cel care ai simțit atât de neplăcută strâmtorarea față de tine însuși, citește mereu, mereu acest capitol ajutând pe cei nevoiași. Și voi, cei a căror inimi și case sunt prea strâmte pentru a face un cămin pentru cei lipsiți, cetiți și voi acest capitol; voi, cei cari puteți vedea pe cei orfani și pe văduve apăsați de mâna tiranică a sărăciei, și pe cei subjuogați de mâna celor lumești, cetiți și voi acest capitol”. — Idem, Vol. 2, pag. 35.

În această parte a Scripturii ne este clar arătat că, lucrarea pe care trebuie să o îndeplinim, este o lucrare misionară medicală. Această lucrare trebuie săvârșită în orice loc. Dumnezeu are o vie, și El dorește ca această vie să fie lucrată în mod dezinteresat. Nicio parte nu trebuie să fie neglijată. Porțiunea cea mai neglijată are nevoie de misionarii cei mai iscusiți pentru a face lucrarea pe

care Spiritul Profeției a descris-o prin Isaia”. — Idem, Vol. 8, pag. 218.

„Atunci lumina ta va răsări ca zorile, și vindecarea ta va încolți repede. Cauza pentru care poporul lui Dumnezeu este lipsit de spiritualitate, și nu mai are credință, mi s'a arătat că ar fi din pricina egoismului. Profetul se adresează păzitorilor Sabatului, nu celor păcătoși, nu celor necredincioși, ci acelor cari fac mare caz de evlavie lor. Nu abundența adunărilor este ceea ce place lui Dumnezeu; nici numărul celor cari I se închină, ci făcând ceea ce este drept, urmând adevărul,

la timp potrivit. Ocupându-te mai puțin de tine însuși, arătând mai multă bunăvoință altora”. — Idem, Vol. 2, pag. 36.

„Postul lui Isaia ar trebui să fie studiat, și în legătură cu acesta să se facă o cercetare personală cu un spirit de discernere a principiilor pe cari poporul lui Dumnezeu este chemat să le păstreze, în scopul de a primi bogate binecuvântări promise”. — Idem, Vol. 3, pag. 519.

„Capitolul 58 din Isaia este o rețetă pentru diferitele boli corporale și spirituale. Dacă dorim sănătate și adevărata bucurie a vieții, atunci trebuie să punem în practică regulele arătate nouă prin această Scriptură”. — „Ministry of Healing”, pag. 256.

Lucrarea de binefacere

Membrii Comunităților Adventiste de Ziua Șaptea sunt organizați pentru lucrarea de binefacere și ajutorare a celor săraci. Printre multele exemple avem presbiteri ai Comunităților și membri, cari au folosit o bună parte din munca și avutul lor la ajutorarea copiilor săraci cu haine și obiecte de tot felul. Un iubit presbiter al uneia din Comunitățile noastre a împărțit ajutoare la 21 de școli și instituții publice, cu peste 206 elevi sau eleve, dăruiind un număr de 162 de tricouri, haine, bluze, etc. 93 de șaluri, 115 căciulițe și bonete, 88 de perechi de ciorapi, 7 perechi de mănuși, precum și multe alte daruri a căror cifre precise ne scapă în prezent.

Dăm mai jos una dintre multele declarații de mulțumire pe cari le-a primit acest frate presbiter, pentru toată râvna lui neobosită de a se face folositor celor din jurul său.

Comitetul Școlar

al
Școlii Primare No. 8 de Fete
PLOEȘTI
No. 39

Domnului Ilie Stroescu

Comitetul școlar împreună cu corpul didactic al acestei școli, vă aduce pe această cale mulțumiri în numele elevelor sărace ale școlii, pe care ați binevoit a le ajuta cu îmbrăcăminte cu ocazia sărbătorilor Crăciunului, apărând și încălzind cu mărinimia Domniei Voastre, atâtea ființe plâpânde, expuse bolilor și asprimei iernii.

Directoare,

(ss) Nat. Georgescu

Fie ca aceste exemple bune de caritate samariteană să însuflețească tot mai mult pe membrii noștri de pretutindeni, pentru ca în felul acesta să împlinim unul din marile puncte ale programului de lucru pe care Domnul Hristos l-a încredințat bisericii Sale.

Secret. Depart. de binefacere
I. Reit

(Urmare dela pag. 14)

„Vin' la Isus azi”. Vă închipuiți surprinderea mea, când deschizând ușa am înțeles că această cântare era executată de o grupă de coriști ce lucrau în Campania de Toamnă a Adventiștilor de Ziua Șaptea. Cântăreții au văzut că sunt interesat și s'au oferit să-mi țină lecturi biblice. Eu am primit cu bucurie această ocazie de a afla ceva din adevărurile Bibliei, pentru că doream după adevăr. Eu și mama mea primirăm solia și ne-am botezat, iar șase dintre cunoscuții noștri sunt membri în clasa de botez. Dumnezeu m'a binecuvântat de multe ori, dar eu socotesc că cea mai mare binecuvântare este cunoașterea adevărului Său și a fi numărat printre aceia cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus”.

Oferiți spre abonare revista la toți cunoscuții.

Să se spună o experiență și să se strângă rapoartele.

Sabatul dela 31 August, 1940

Subject: Continuând lucrarea începută cu Revista de Toamnă.

Text misionar: Psalmul 126, 6.

Nimeni nu poate să se îndoiască de valoarea unei credincioase continuări a lucrării pentru sufletele interesate în campania cu Revista de Toamnă.

Unul dintre membrii noștri intrând într-o casă văzu un exemplar din Revista de Toamnă din anul trecut, agățat de perete. Când stăpâna casei văzu revista cea nouă, zise: „Imi pare atât de bine că ai venit iară. Acum voi da jos revista cea veche și voi pune în locul ei pe cea nouă, pentru că un an te aștept”. Această doamnă fu abonată la revista noastră și atăzi dânsa se bucură în solia adevărului.

Această experiență ne arată clar că membrii noștri trebuie să cultive obiceiul de a urmări pe fiecare persoană interesată găsită cu ocazia Revistei de Toamnă și în felul acesta să câștige sufletele prețioase pentru Isus. Fie ca această lucrare cu Revista de Toamnă să-și aducă o contribuție hotărâtă în „Liga câștigării unui suflet”.

Să se spună experiențe și să se strângă rapoartele.

INȘTIINȚARE

Iubiți frați,

În urma situației create de ultimele evenimente cari au redus teritoriul Conferinței Suceava-Prut, și ne-a lipsit de o parte însemnată din slujbași Conferinței, până la o mai prielnică așezare a lucrurilor, Comitetul Uniunii întrunit în ședința din 3 Iulie 1940 la sediul său din București a hotărât următoarele:

1. Potrivit cu hotărârea No. 124/1939 a Comitetului plenar al Uniunii, fratele V. Zamfir preia conducerea Conferinței Suceava-Prut.

2. Fratele C. Munteanu, predicator pensionar, va îndeplini provizoriu serviciul de secretar — casier al Conferinței.

3. Sediul Conferinței se stabilește în orașul Bacău.

4. Comitetul Conferinței este format din următoarele persoane: V. Zamfir, C. Munteanu, I. Petrescu, N. Marinescu, L. Constantinescu, N. Pahoncea, G. Bardan,

Pentru comitetul de socoteli se adaugă fratele T. Bujor.

5. Toate rapoartele și sumele vor fi înaintate la sediul cel nou al Conferinței, la adresa: C. Munteanu, Str. Traian No. 18, Bacău.

Sumele se vor trimite numai prin mandat poștal până se va deschide un nou cont la C. E. C. pe numele nouilor slujbași.

Iubiți frați, este bine ca să ne apropiem unii de alții și cu toții de Dumnezeu. Să ne rugăm unii pentru alții cum și Biserica lui Dumnezeu. Să ne facem pe deplin datoria față de semenii noștri. Să rămânem fiecare credincios în îndeplinirea datoriilor noastre acolo unde ne-a chemat Bunul Dumnezeu.

Să se facă rugăciuni speciale pentru ca Dumnezeu să protejeze pe copiii Săi cari au rămas sub stăpânirea unde se află acum.

Să ne rugăm Bunului Dumnezeu, ca El, să protejeze scumpa noastră Țară și să o ferească de prăpădul care a bântuit alte locuri.

Suntem încrezători că veți susține cu toată râvna pe frații dela conducerea Conferinței dvs în împrejurările actuale.

Domnul să-Și reverse harul Lui și să vă ajute.

Comitetul Uniunii Com. Ev.
A. Z. Ș. din România
Președinte,

D. Florea

Secretar,

V. Diaconescu

Anunțuri

Un frate caută băiat pentru precupeție ușoară, primind Sabatul. Adresa: Adam Stănescu, Str. Sebastian 233, Gardul Verde, București.

Sora Magdalena Gheorghe, moașă diplomată a Institutului „Maternitatea” din București, primește consultații zilnic.

Adresa: Str. Stănescu Delari 13, București. Se poate folosi autobuzul 33 până la stația Serg. Mușat.

Dorind a avea Sabatul liber, caut loc de ucenică la croitorie de damă într-o familie adventistă, pentru o fețiță de 14 ani, având 7 clase primare. Adresa: Costică Fanea, Firma Feltinelli, Com. Tâlmăciu, Jud. Sibiu.

Vând mașini de tricotate, diferite numere, noi și de ocazie (se vinde și în rate, cele noi), primesc orice fel de reparațiuni ce țin de această branșă. Dau și învățatură în scurt timp celor ce voiesc a învăța tricotașul. Pentru informațiuni, doritorii se vor adresa printr-o carte poștală la adresa: Ilie Firică, Str. General Eustațiu, 47, București VI. (Prin Ferentari).

SFARȘIT DE CALE

Copilul Ionel, fiul fratelui Ion Petecilă din Comunitatea Ferdinand 1 jud. Ialomița, în etate de 3 luni, a adormit în Domnul.

Sora Ana Gh. Călitu, în etate de 56 ani, membră a Comunității Constanța, a adormit în Domnul pe ziua de 19 Decembrie, 1939.

Sora Maria V. Ciobanu, membră a Comunității Urleta, Jud. Prahova, a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 15 Martie, 1940.

Fratele Nicolae Ion Șerban, în etate de 76 ani, membru al Comunității Urleta, a fost chemat de Domnul la odihnă în ziua de 9 Maiu, 1940.